

DISCURS ACTE DE GRADUACIÓ DE LA 12a PROMOCIÓ 2020-2024 DEL GRAU EN INFERMERIA

Dr. Quim Salvi, rector de la UdG
Dra. Carme Bertran, Degana Facultat d'Infermeria
Dr. Jaume Heredia, gerent de la Regió Sanitària
Sra. Sílvia Bosch, regidora de Benestar Emocional de l'Ajuntament de Girona
Benvingudes i Benvinguts, estudiants, professors/es, familiars,

L'Escola d'Ajudants Tècnics Sanitaris (ATS) de la Diputació de Girona es va crear l'any 1973, adscrita a la UAB, allotjada de manera provisional al geriàtric d'en Puig d'en Roca. Convivia amb una escola de la Residència Sanitària de la Seguretat Social Álvarez de Castro, insuficient per proveir les comarques gironines de personal d'infermeria.

L'impuls a la nova escola d'ATS, el va donar el president de la Diputació Antoni Xuclà i l'encàrrec al primer director fou al metge Dr. Agustí Riera Trotcha, la infermera M. Carme Batlle, infermera en cap de l'escola i Asunción Ribera.

El primer curs s'inicià el gener de 1974, enguany es compleixen 50 anys.

L'any 1977 els estudis es convertiren en universitaris. Es passava d'estudis de grau mitjà a estudis de primer cicle universitari, per la qual cosa es necessitava el batxiller superior i el COU. Es va nomenar el nou director, el Sr. Joan Soliguer.

L'any 1982, l'escola es va traslladar a Pedret, on abans hi havia un asil.

La creació de la UdG va suposar deixar l'adscripció a la UAB, amb la signatura de l'acord el juny de 1994, nomenant directora de l'escola universitària a la senyora Dolors Juvinyà, és a dir, fa 30 anys.

Des de maig de 2011, l'escola és facultat, dotant-se de personal d'administració i de personal docent. Comparteix actualment espai amb la facultat de medicina al campus centre, esperant que es resolgui el nou campus de salut a Salt.

La conversió en grau ha servit per tenir uns estudis de primer nivell, que han proporcionat molts / moltes professionals al sistema sanitari del nostre país.

Aquestes dades són extretes del llibre "Història, Arquitectura i Patrimoni" que la UdG va publicar el 2011. En la web de la UdG també hi ha una ressenya històrica, però, hem convingut amb la Dolors Juvinyà que ampliarem la informació que es dona, incloent-hi també els que han estat impulsors dels estudis i dels degans d'aquesta Facultat en tots aquests anys.

A l'inici de curs 2023-2024 de les facultats d'Infermeria i Medicina, va venir Juan Carlos Unzué, que havia estat futbolista i entrenador. Va ser un acte molt emotiu del que vàrem aprendre moltes lliçons. D'entrada, com afrontar una malaltia de la qual no hi ha remei, només es coneix que es pateix una degeneració evolutiva. Però el més important i que ens hauria de quedar a tots gravat, és que Juan Carlos Unzué estava treballant no només per donar a conèixer la malaltia, l'ELA, l'Esclerosi Lateral Amiotròfica, també per fer saber el cost de la dependència que té per als familiars aquesta malaltia.

Per als malalts d'ELA es demana assistència de 24 h, per no haver de morir, quan la família no pot mantenir el cost de la seva cura.

Sap greu que en una societat que es diu avançada, aquest col·lectiu es trobi tan desemparat, amb una manca tan flagrant d'auxili, derivant la cura més als serveis socials que als sociosanitaris.

La vostra professió està orientada a la cura. Les infermeres i els infermers esteu a primera línia en tots els centres sanitaris. Sou als qui els pacients i els familiars acudeixen per demanar ajuda, auxili, aclariments. Sou una peça clau de tot l'engranatge de salut, i no sempre és prou reconegut.

Les demandes del col·lectiu per un major reconeixement salarial, per uns horaris menys draconians, per una menor pressió laboral, són prou conegudes per la societat i evidentment les recolzem.

Actualment, en termes de PIB, es destina a la sanitat pública, el 7,8%. Entre la pública i la privada, s'han destinat un 10,9% s/PIB. Sabeu que difícilment obtindrem més diners, a menys que creixi el PIB. Pateix educació, (hauria de ser un 6% del PIB), universitats (hauria de ser un 1%).

Que està fent el govern espanyol quant a les demandes de la mateixa societat: millor educació, habitatge social, pensions, sanitat? Doncs invertir en defensa. Hem passat d'un 0,73% del PIB a un 1%, amb barra lliure, un contracte de 1.129M€ per material per Ucraïna. En la línia de la demanda de la UE, als seus membres inverteixen en un 2% del PIB.

El Premi Nobel d'Economia de 1970, Paul Samuelson, va formular la pregunta. **On hem d'invertir els recursos, en canons o en mantega?** És a dir, en despesa militar o en despesa civil? Qualsevol opció té un cost d'oportunitat.

Si a les cancelleries europees en lloc de mirar el cost econòmic es mirés el que passa als hospitals en un país en guerra, la resposta seria una altra.

Fa un mes, el Col·legi de Metges de Girona, va convidar al doctor Oleksandr Kalintxuk de l'hospital de Sant Nicolau de Lviv, (Leòpolis) a Ucraïna. En la crònica que la periodista Gemma Busquets feia al diari El Punt el 22 de maig deia: "Aclofats en aquest món de

cotó fluix de sucre, mirem cap a l'altra banda on no hi hagi mainada morta ni mutilada. Les imatges d'amputacions, caps desfigurats i cossos esventrats són la feina diària, des de fa dos anys, del Dr. Kalintxuk i els seus col·legues a l'hospital de Lviv".

Les imatges que ens arriben dels hospitals d'Ucraïna i de Gaza, són esfereïdores. **En un hospital hi ha molt dolor, també molta esperança**, però sobretot hi ha persones, sanitaris, que lluiten per salvar vides.

Després de 4 anys d'estudi i de pràctica en la UdG, us incorporareu en algun centre sanitari que pateix situacions d'estrès i que us demanen no només de la vostra professionalitat, sinó de la vostra resiliència.

Els vostres coneixements són de gran vàlua per la societat. Va ser així durant la pandèmia i també ara, en la quotidianitat, amb la cura, l'atenció als malalts, l'acompanyament, també als seus familiars.

Probablement algú/una de vosaltres, després d'un llarg període d'aprenentatge i de pràctiques en un hospital, anirà de voluntari/a en alguna zona on la guerra ha fet estralls i on es necessiten sanitaris.

Allà on aneu, porteu amb orgull la bandera d'aquesta universitat, del que heu après i del que els vostres professors i professores us han ensenyat. Feu-vos de la xarxa Alumni i manteniu el contacte amb la UdG.

Moltes gràcies, i enhorabona per la vostra graduació.